

ועל זה אמר, (תהלים קכח) אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, שהרי אין לו בו עמידה. במימי עזרא גרים החטא, והצטרכו הם לבנות, ולא היה בז עמידה. ועד עכשיו בוגין הראשון של הקדוש ברוך הוא לא היה בעולם, ולעתיד לבא כתוב (שם קמ"ב) בונה ירושלים ה' הו ואחר. ולבנין זה אנו מחייבים, ולא בנין אדם, שאין לו עמידה כלל.

בorth ראשון ובית שני יזריך אותו הקדוש ברוך הוא כאחד מלמעלה. בית ראשון בכסוי, ובית שני בגלי. אותו בית היה בגלי, שנקרה בית שני, שיראה לכל העולם אמנות הקדוש ברוך הוא, חריה שלמה ורצון כל

אורו בית ראשון בכסוי עליה למעלה, על גב אותו שבגלו. וכל העולים יראו ענני כבוד שסובבים על גב אותו שבגלו. ובתווך אותו עננים היה בית ראשון במעשה טמיר שעולה עד רום כבוד המשמים, ולבנין זה אנו מחייבים.

עד עכשיו לא היה בעולם, ובתווך עיר של ירושלים לא שאפלו עיר מה עליון יותר מפלג (וכירה ב) ואני אהיה לה נאם ה' חותמת אש סביב וגוו. אם לעיר כתוב כך - כל שכן הבית, שהוא דיור שלו. ומעשה זה הרי ראוי להיות בראש בשיצאו ישראל ממצרים, והסתלק עד לסוף ימי.

הימים בגאלה האחורונה.

שאלה אחרת, שודאי אנו קרובים למלך העליון יותר מפלג שאר העמים - ונדי בך זה, שישראל עשה אותו הקדוש ברוך הוא לב כל העולם. וכך הם ישראל בין שאר העמים, כמו לב בין האחים. כמו שאיברים. כמו שאיברים לא

בוניו בו, דהא לית ליה בית קיומה. ביוםוי דעתך, גרים חטא, ואצטרכו אינון לבני, ולא היה בית קיומה. ועודבען, בניינה קדרמה דקדשא בריך הוא, לא היה בעולם, ולזמנא דאתמי כתיב, (תהלים קמ"ב) בונה ירושלים יי', והוא ולא אחרא. ובניינה דא אנן מחייבן, ולא בניינה דבר נש, דלית בית קיומה כלל.

בית ראשון, ובית שני, יחית לוין קדרשא בריך הוא כחדר מלעיל. בית ראשון באחפסיא, ובית שני באתגליל. ההוא בית להו באתגליל, דאתקרי בית שני, דיתחזי לכל עולם אומנותא דקדשא בריך הוא. חודה שלים, ורעיטה דלאה בכל קיומה.

ההוא בית ראשון באחפסיא, אסתלק לעילא, על גבוי דההוא דתגליל. וכל עולם יחמון, ענני יקר דסתן על גבי דההוא דתגליל, יבגו דאיינון ענני, הו בית ראשון, בעובדא טמירא, דסליק עד רום יקר שמייא, ובניינה דא אנן מחייבן.

עדבען, לא היה בעולם, דאפיקו קרתא דירושלם לא לייחוי אומנותא דבר נש, דהא כתיב, (וכירה ב) ואני אהיה לה נאם יי' חומר אש סביב וגוו. אי לקרתא כתיב הבי, כל שכן ביתא, דאייה דירא דיליה. ועובדא דא, הו אתחזוי למחיי בירישא, פד נפקו ישראל מאחרים, ואסתלק עד לסוף ימי, בפורקנא (דף רכ"א ע"ב) בתראה.

שאלה אחרת, דודאי אנן קרבין למלכא עלאה, יתריך מכל שאר עמין. ודאי הבי הוא, דישראל עבד לוין קדרשא בריך הוא לבא דכל עולם. והבי אינון ישראל בין שאר עמין, כלבא בין שייפין, כמה דשייפין לא